

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการ โรงเรียนเกษตรกรที่มีต่อการผลิตมังคุดคุณภาพในจังหวัดพัทลุง ครั้งนี้ขอเสนอผลการศึกษาเป็นตอนตามลำดับเพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการ โรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง

ตอนที่ 2 การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการ โรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง

ตอนที่ 3 ปริมาณผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการ โรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพพื้นฐานของเกษตรกรกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการ โรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรกับผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการ โรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง

ตอนที่ 6 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ ด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านอื่น ๆ ของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการ โรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการ โรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง

สภาพพื้นฐานของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการ โรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สมาชิกในครอบครัว ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร แรงงานที่ใช้ทำสวนมังคุด จำนวนแรงงานที่ใช้ทำสวนมังคุด จำนวนต้นมังคุดที่ปลูกทั้งหมด จำนวนต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้ว สภาพพื้นที่ปลูกมังคุด ลักษณะการปลูกมังคุด

ระยะปลูกมังคุด และอายุของต้นมังคุด ดังนี้ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามสภาพพื้นฐานของเกษตรกรที่เข้ารับ
การถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง

จำนวนเกษตรกร = 95

รายการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เพศ	95	100.0
ชาย	69	72.6
หญิง	26	27.4
2. อายุ (ปี)	95	100.0
30-45	22	23.2
46-60	52	54.7
มากกว่า 60	21	22.1
3. ระดับการศึกษา	95	100.0
ประถมศึกษา	60	63.2
มัธยมศึกษา	27	28.4
ปวส. ขึ้นไป	8	8.4
4. สมาชิกในครอบครัว (คน)	95	100.0
1-2	36	37.9
3-4	36	37.9
มากกว่า 4	23	24.2
5. ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)	95	100.0
1-5	27	28.4
6-10	28	29.5
มากกว่า 10	40	42.1
6. แรงงานที่ใช้ทำสวนมังคุด	95	100.0
แรงงานภายในครอบครัว	95	100.0
แรงงานจ้างประจำ	0	0.0
แรงงานจ้างชั่วคราว	0	0.0

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามสภาพพื้นฐานของเกษตรกรที่เข้ารับ
การถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง (ต่อ)

จำนวนเกษตรกร = 95

รายการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
7. จำนวนแรงงานที่ใช้ทำสวนมังคุด (คน)	95	100.0
1-2	82	86.3
มากกว่า 2	13	13.7
8. จำนวนต้นมังคุดที่ปลูกทั้งหมด (ต้น)	95	100.0
1-25	23	24.2
26-50	27	28.4
มากกว่า 50	45	47.4
9. จำนวนต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้ว (ต้น)	95	100.0
1-20	21	22.1
21-40	29	30.5
มากกว่า 40	45	47.4
10. สภาพพื้นที่ปลูกมังคุด	95	100.0
พื้นที่ดอน	27	28.4
พื้นที่ลุ่ม	13	13.7
พื้นที่ราบลุ่ม	55	57.9
11. ลักษณะการปลูกมังคุด	95	100.0
ปลูกเป็นสวนเดี่ยว	7	7.4
ปลูกไม้ผลอื่นร่วมด้วยโดยมีมังคุดเป็นพืชหลัก	75	78.9
ปลูกไม้ผลอื่นร่วมด้วยโดยมีมังคุดเป็นพืชรอง	13	13.7
12. ระยะปลูกมังคุด (เมตร)	95	100.0
8x8	76	80.0
9x9	3	3.2
10x10	5	5.3
อื่น ๆ	11	11.5

จากตารางที่ 2 เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 72.6 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 27.4 มีอายุระหว่าง 46-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.7 มีอายุสูงสุด 81 ปี ต่ำสุด 30 ปี มีอายุเฉลี่ย 52.45 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 63.2 จบสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษา ได้แก่ ระดับ ปวส. อนุปริญญา ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 8.4 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวสูงสุด 9 คน ต่ำสุด 1 คน เฉลี่ย 3.39 คน เกษตรกรมีพื้นที่ทำการเกษตรมากกว่า 10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 42.1 มีพื้นที่ทำการเกษตรสูงสุด 35 ไร่ ต่ำสุด 1 ไร่ เฉลี่ย 11.4 ไร่ เกษตรกรทั้งหมดใช้แรงงานภายในครอบครัวในการทำสวนมังคุด ส่วนใหญ่ใช้แรงงานในการทำสวนมังคุดระหว่าง 1-2 คน คิดเป็นร้อยละ 86.3 เกษตรกรใช้แรงงานในการทำสวนมังคุดสูงสุด 5 คน ต่ำสุด 1 คน เฉลี่ย 2.09 คน เกษตรกรปลูกมังคุดมากกว่า 50 ต้น คิดเป็นร้อยละ 47.4 จำนวนต้นมังคุดที่เกษตรกรปลูกสูงสุด 800 ต้น ต่ำสุด 10 ต้น เฉลี่ย 84.25 ต้น เกษตรกรมีต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้วมากกว่า 40 ต้น คิดเป็นร้อยละ 47.4 จำนวนต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้วสูงสุด 300 ต้น ต่ำสุด 8 ต้น เฉลี่ย 51.61 ต้น สภาพพื้นที่ปลูกมังคุดของเกษตรกรเป็นพื้นที่ราบลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 57.9 รองลงมาเป็นพื้นที่ดอน และพื้นที่ลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 28.4 และ 13.7 ตามลำดับ เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกไม้ผลอื่นร่วมด้วย โดยมีมังคุดเป็นพืชหลัก คิดเป็นร้อยละ 78.9 มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ปลูกมังคุดเป็นสวนเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 7.4 ส่วนใหญ่ปลูกมังคุดระยะ 8x8 เมตร คิดเป็นร้อยละ 80.0 ที่เหลือร้อยละ 11.5 ปลูกระยะอื่น ๆ ได้แก่ ระยะ 11x11 เมตร ปลูกบริเวณพื้นที่ว่างซึ่งไม่ได้กำหนดระยะปลูกที่แน่นอน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามอายุของต้นมังคุด

รายการ	จำนวน (ราย)	จำนวนเกษตรกร = 95	
		ร้อยละ	
อายุของต้นมังคุด (ปี) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)			
1-5	42	26.6	
6-10	93	58.8	
11-15	19	12.0	
16-20	2	1.3	
มากกว่า 20	2	1.3	

จากตารางที่ 3 มังคุดที่เกษตรกรปลูกมีอายุระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.8 มังคุดที่เกษตรกรปลูกมีอายุสูงสุด 40 ปี ต่ำสุด 1 ปี เฉลี่ย 7.04 ปี

ตอนที่ 2 การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง

2.1 การจัดการเพื่อเตรียมต้นให้พร้อมสำหรับการออกดอก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการเพื่อเตรียมต้นให้พร้อมสำหรับการออกดอก ประกอบด้วย การตัดแต่งกิ่ง การใส่ปุ๋ยอินทรีย์ การใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 หรือ 16-16-16 การป้องกันกำจัดศัตรูพืชในช่วงแตกใบอ่อน การกำจัดวัชพืช การให้น้ำกรณีที่ฝนทิ้งช่วง การพ่นปุ๋ยเคมีทางใบ และการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 8-24-24 หรือ 9-24-24 หรือ 13-13-21 ดังนี้ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามการปฏิบัติ และไม่ปฏิบัติตามเทคโนโลยี

จำนวนเกษตรกร = 95

เทคโนโลยีการผลิตมังคุด	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ		รวม	
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. การจัดการเพื่อเตรียมต้นให้พร้อมสำหรับการออกดอก						
1.1 การตัดแต่งกิ่ง	62	65.3	33	34.7	95	100.0
1.2 การใส่ปุ๋ยอินทรีย์	83	87.4	12	12.6	95	100.0
ปริมาณการใส่ (กิโลกรัมต่อต้น)	83	100.0				
1-5	32	38.6				
6-10	20	24.1				
11-15	2	2.4				
16-20	23	27.7				
มากกว่า 20	6	7.2				

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามการปฏิบัติ และไม่ปฏิบัติตามเทคโนโลยี
(ต่อ)

เทคโนโลยีการผลิตมังคุด	จำนวนเกษตรกร = 95					
	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ		รวม	
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1.3 การใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 หรือ 16-16-16	87	91.6	8	8.4	95	100.0
ปริมาณการใส่	87	100.0				
(กิโลกรัมต่อต้น)						
น้อยกว่า 1	2	2.3				
1-2	75	86.2				
3-4	9	10.3				
มากกว่า 4	1	1.1				
1.4 การป้องกันกำจัด ศัตรูพืชในช่วง แตกใบอ่อน	27	28.4	68	71.6	95	100.0
1.5 การกำจัดวัชพืช	88	92.6	7	7.4	95	100.0
1.6 การให้น้ำกรณี ฝนทิ้งช่วง	62	65.3	33	34.7	95	100.0
1.7 พ่นปุ๋ยเคมีทางใบสูตร 15-30-15 หรือ 20-20-20 ที่มีธาตุรอง และธาตุปริมาณน้อย ร่วมกับกรดฮิวมิก	6	6.3	89	93.7	95	100.0

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามการปฏิบัติ และไม่ปฏิบัติตามเทคโนโลยี
(ต่อ)

เทคโนโลยีการผลิตมังคุด	จำนวนเกษตรกร = 95					
	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ		รวม	
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1.8 ใ้ปุ๋ยเคมีสูตร 8-24-24 หรือ 9-24-24 หรือ 13-13-21	63	66.3	32	33.7	95	100.0
ปริมาณการใ้ (กิโลกรัมต่อต้น)	63	100.0				
1-2	55	87.3				
3-4	8	12.7				

จากตารางที่ 4 เกษตรกรมีการตัดแต่งกิ่งหลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว คิดเป็นร้อยละ 65.3 ส่วนใหญ่ มีการใ้ปุ๋ยอินทรีย์ คิดเป็นร้อยละ 87.4 ปริมาณปุ๋ยอินทรีย์ที่ใ้ระหว่าง 1-5 กิโลกรัมต่อต้น คิดเป็นร้อยละ 38.6 ปริมาณปุ๋ยอินทรีย์ที่เกษตรกรใ้สูงสุด 50 กิโลกรัมต่อต้น ต่ำสุด 1 กิโลกรัมต่อต้น เฉลี่ย 12.31 กิโลกรัมต่อต้น เกษตรกรส่วนใหญ่มีการใ้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 หรือ 16-16-16 คิดเป็นร้อยละ 91.6 ส่วนใหญ่ใ้ปุ๋ยเคมีอัตราระหว่าง 1-2 กิโลกรัมต่อต้น คิดเป็นร้อยละ 86.2 ปริมาณปุ๋ยเคมีที่เกษตรกรใ้ สูงสุดอัตรา 5 กิโลกรัมต่อต้น ต่ำสุด 0.50 กิโลกรัมต่อต้น เฉลี่ย 1.51 กิโลกรัมต่อต้น เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการป้องกันกำจัดศัตรูพืชในช่วงแตกใบอ่อน เนื่องจากไม่พบศัตรูพืชในช่วงแตกใบอ่อน คิดเป็นร้อยละ 71.6 ส่วนใหญ่มีการกำจัดวัชพืช คิดเป็นร้อยละ 92.6 เกษตรกรมีการให้น้ำกรณีที่ฝนทิ้งช่วง คิดเป็นร้อยละ 65.3 ส่วนใหญ่ไม่มีการพ่นปุ๋ยเคมีทางใบสูตร 15-30-15 หรือ 20-20-20 ที่มีธาตุรองและธาตุปริมาณน้อยร่วมกับกรดฮิวมิก เนื่องจากยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการพ่นปุ๋ยเคมีทางใบดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 93.7 เกษตรกรมีการใ้ปุ๋ยเคมีสูตร 8-24-24 หรือ 9-24-24 หรือ 13-13-21 คิดเป็นร้อยละ 66.3 ส่วนใหญ่ใ้ปุ๋ยเคมีอัตราระหว่าง 1-2 กิโลกรัมต่อต้น คิดเป็นร้อยละ 87.3 ปริมาณปุ๋ยเคมีที่เกษตรกรใ้สูงสุด 4 กิโลกรัมต่อต้น ต่ำสุด 1 กิโลกรัมต่อต้น เฉลี่ย 1.47 กิโลกรัมต่อต้น

2.2 การจัดการเพื่อชักนำการออกดอกและควบคุมปริมาณดอกต่อต้นที่เหมาะสม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการเพื่อชักนำการออกดอกและควบคุมปริมาณดอกต่อต้นที่เหมาะสม ประกอบด้วยการงดให้น้ำ 21-30 วัน เมื่อมังคุดมีตายอด 9-12 สัปดาห์ การให้น้ำครั้งแรกเมื่อปล้องสุดท้ายของยอดแสดงอาการเหี่ยวอย่างชัดเจนและใบคู่สุดท้ายเริ่มมีอาการตก การให้น้ำครั้งที่ 2 ทุก 7-10 วัน การให้น้ำปริมาณมากเมื่อมังคุดออกดอกแล้วร้อยละ 15 ของยอดทั้งหมด การใส่ปุ๋ยยูเรีย อัตรา 3-5 กิโลกรัมต่อต้น เมื่อมังคุดออกดอกมากกว่าร้อยละ 50 ของยอดทั้งหมด การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูทำลายดอก ดังนี้ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามการปฏิบัติ และไม่ปฏิบัติตามเทคโนโลยี

จำนวนเกษตรกร = 95

เทคโนโลยีการผลิตมังคุด	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ		รวม	
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. การจัดการเพื่อชักนำการออกดอกและควบคุมปริมาณดอกต่อต้นที่เหมาะสม						
1.1 งดให้น้ำ 21-30 วัน เมื่อมังคุดมีตายอด 9-12 สัปดาห์	33	34.7	62	65.3	95	100.0
1.2 ให้น้ำครั้งแรกเมื่อปล้องสุดท้ายของยอดแสดงอาการเหี่ยวอย่างชัดเจนและใบคู่สุดท้ายเริ่มมีอาการตก	32	33.7	63	66.3	95	100.0
1.3 ให้น้ำครั้งที่ 2 ทุก 7-10 วัน	30	31.6	65	68.4	95	100.0
1.4 ให้น้ำปริมาณมากเมื่อมังคุดออกดอกแล้วร้อยละ 15 ของยอดทั้งหมด	29	30.5	66	69.5	95	100.0

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามการปฏิบัติ และไม่ปฏิบัติตามเทคโนโลยี
(ต่อ)

เทคโนโลยีการผลิตมังคุด	จำนวนเกษตรกร = 95					
	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ		รวม	
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1.5 ใส่ปุ๋ยยูเรีย อัตรา 3-5 กิโลกรัมต่อต้น เมื่อมังคุดออกดอก มากกว่าร้อยละ 50 ของยอดทั้งหมด	6	6.3	89	93.7	95	100.0
1.6 ป้องกันกำจัดแมลงศัตรูทำลายดอก	30	31.6	65	68.4	95	100.0

จากตารางที่ 5 เกษตรกรไม่มีการงดให้น้ำ 21-30 วัน เมื่อมังคุดมีตายอด 9-12 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 65.3 และไม่มีการให้น้ำครั้งแรกเมื่อปล้องสุดท้ายของยอดแสดงอาการเหี่ยวอย่างชัดเจนและใบคู่สุดท้ายเริ่มมีอาการตก คิดเป็นร้อยละ 66.3 เกษตรกรไม่มีการให้น้ำครั้งที่ 2 ทุก 7-10 วัน คิดเป็นร้อยละ 68.4 และไม่มีการให้น้ำปริมาณมากเมื่อมังคุดออกดอกแล้วร้อยละ 15 ของยอดทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 69.5 เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการใส่ปุ๋ยยูเรีย อัตรา 3-5 กิโลกรัมต่อต้น เมื่อมังคุดออกดอกมากกว่าร้อยละ 50 ของยอดทั้งหมด เนื่องจากยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการใส่ปุ๋ยยูเรีย คิดเป็นร้อยละ 93.7 และไม่มีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูทำลายดอก คิดเป็นร้อยละ 68.4 แสดงว่าการจัดการเพื่อชักนำการออกดอกและควบคุมปริมาณดอกต่อต้นให้เหมาะสมเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ปฏิบัติ มีเกษตรกรเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ปฏิบัติ ซึ่งการไม่ปฏิบัติตามเทคโนโลยีดังกล่าวจะส่งผลให้ผลผลิตมังคุดที่ได้รับมีปริมาณมากและมีขนาดเล็กไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน

2.3 การจัดการเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการของผลและเพิ่มปริมาณผลผลิตที่มีคุณภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการของผลและเพิ่มปริมาณผลผลิตที่มีคุณภาพ ประกอบด้วยการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 หรือ 12-12-17-2 หลังจากดอกบาน 4 สัปดาห์ การให้น้ำสม่ำเสมอทุก 3 วัน และการป้องกันกำจัดศัตรูพืชทำลายผลมังคุด ดังนี้ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามการปฏิบัติ และไม่ปฏิบัติตามเทคโนโลยี

จำนวนเกษตรกร = 95

เทคโนโลยีการผลิตมังคุด	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ		รวม	
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. การจัดการเพื่อส่งเสริม						
การพัฒนาการของผลและเพิ่มปริมาณผลผลิตที่มีคุณภาพ						
1.1 ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 หรือ 12-12-17-2 หลังจากดอกบาน 4 สัปดาห์	81	85.3	14	14.7	95	100.0
ปริมาณการใส่ (กิโลกรัมต่อต้น)	81	100.0				
น้อยกว่า 1	1	1.2				
1-2	72	88.9				
3-4	8	9.9				
1.2 ให้น้ำสม่ำเสมอทุก 3 วัน	57	60.0	38	40.0	95	100.0
1.3 ป้องกันกำจัดศัตรูพืชทำลายผลมังคุด	25	26.3	70	73.7	95	100.0

จากตารางที่ 6 เกษตรกรส่วนใหญ่มีการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 หรือ 12-12-17-2 หลังจากดอกบาน 4 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 85.3 ส่วนใหญ่ใส่ปุ๋ยเคมีอัตราระหว่าง 1-2 กิโลกรัมต่อต้น คิดเป็นร้อยละ 88.9 ปริมาณปุ๋ยเคมีที่เกษตรกรใส่สูงสุด 4 กิโลกรัมต่อต้น ต่ำสุด 0.50 กิโลกรัมต่อต้น เฉลี่ย 1.38 กิโลกรัมต่อต้น เกษตรกรมีการให้น้ำสม่ำเสมอทุก 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 60.0 ส่วนใหญ่ไม่มีการป้องกันกำจัดศัตรูพืชทำลายผลมังคุด เนื่องจากไม่พบแมลงศัตรูพืชคิดเป็นร้อยละ 73.7

2.4 การจัดการเพื่อป้องกันผลผลิตเสียหาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการเพื่อป้องกันผลผลิตเสียหาย ประกอบด้วย วิธีการเก็บเกี่ยวมังคุด การเก็บเกี่ยวมังคุดที่ถูกต้อง การจัดการผลผลิตหลังเก็บเกี่ยว และภาวะน้ บรรจุมังคุด ดังนี้ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามวิธีการจัดการเพื่อป้องกันผลผลิตเสียหาย

รายการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. วิธีการเก็บเกี่ยวมังคุด	95	100.0
1.1 สอย/ตี/เขย่าให้ร่วง	1	1.1
1.2 ใช้ตะกร้อผ้า	8	8.4
1.3 ใช้จ่าปาไม้ไผ่	76	80.0
1.4 ใช้จ่าปาทำจากท่อน้ำ	0	0.0
1.5 อื่น ๆ	10	10.5
2. การเก็บเกี่ยวมังคุด	95	100.0
ถูกต้อง	94	98.9
ไม่ถูกต้อง	1	1.1
3. การจัดการผลผลิตหลังเก็บเกี่ยว	95	100.0
ไม่ได้ทำอะไรเลย	25	26.3
คัดขนาด	23	24.2
คัดคุณภาพ (แยกผล ที่มีตำหนิ เช่น เป็นจ๊กลาก ผลร้าว มีรอยบุบ)	45	46.8
ทำความสะอาด	2	2.1
อื่น ๆ	0	0.0
4. ภาชนะบรรจุมังคุด	95	100.0
แข่งไม้หรือพลาสติก	34	35.8
ตะกร้าพลาสติก	53	55.8
อื่น ๆ	8	8.4

จากตารางที่ 7 เกษตรกรส่วนใหญ่เก็บเกี่ยวมังคุดโดยใช้จ่าปาไม้ไผ่ คิดเป็นร้อยละ 80.0 เก็บทั้งหมดเก็บเกี่ยวมังคุดอย่างถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 98.9 เกษตรกรมีการคัดคุณภาพ (แยกผล

ที่มีตำหนิ เช่น เป็นขี้กลาก ผลร้าว มีรอยบุบ) คิดเป็นร้อยละ 46.8 เกษตรกรใช้ตะกร้าพลาสติกบรรจุ มังคุด คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาใช้ข่งไม้หรือพลาสติกบรรจุมังคุด คิดเป็นร้อยละ 35.8 ที่เหลือ ใช้ภาชนะอื่นบรรจุมังคุด ได้แก่ ถุงพลาสติก

2.5 ระดับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านระดับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร แบ่งเป็น 3 ระดับตามช่วงคะแนน คือ การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดระดับมาก 13-18 คะแนน การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดระดับปานกลาง 7-12 คะแนน และการใช้เทคโนโลยีการผลิต มังคุดระดับน้อย 1-6 คะแนน ดังนี้ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามระดับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด

ระดับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
มาก	23	24.2
ปานกลาง	57	60.0
น้อย	15	15.8
รวม	95	100.0

จากตารางที่ 8 เกษตรกรมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดในระดับปานกลาง คิดเป็น ร้อยละ 60.0 รองลงมามีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 24.2 ที่เหลือ มีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดในระดับน้อย เกษตรกรมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด สูงสุด 18 ครั้ง ต่ำสุด 1 ครั้ง เฉลี่ย 9.42 ครั้ง

ตอนที่ 3 ปริมาณผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของเกษตรกรที่เข้ารับ การถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัด พัทลุง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปริมาณผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของ เกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง ประกอบด้วยผลผลิตมังคุดที่มีน้ำหนักมากกว่า 70 กรัมต่อผล ลักษณะผิวผลมังคุด มังคุดที่ปราศจาก อาการเนื้อแก้ว มังคุดที่ปราศจากอาการยางไหลภายในผล และมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน ดังนี้ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามผลผลิตมังคุดที่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน

ผลผลิตมังคุดที่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. น้ำหนักมากกว่า 70 กรัมต่อผล (เปอร์เซ็นต์)	95	100.0
1-54	53	55.8
55-100	42	44.2
2. ลักษณะผิวมัน (เปอร์เซ็นต์)	95	100.0
1-54	45	47.4
55-100	50	52.6
3. ไม่มีอาการเนื้อแค้น (เปอร์เซ็นต์)	95	100.0
1-54	0	0.0
55-100	95	100.0
4. ไม่มีอาการยางไหล (เปอร์เซ็นต์)	95	100.0
1-54	0	0.0
55-100	95	100.0
5. มังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน	95	100.0
มังคุดที่มีคุณภาพได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน	38	40.0
มังคุดที่มีคุณภาพไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน	57	60.0

จากตารางที่ 9 เกษตรกรผลิตมังคุดที่มีน้ำหนักมากกว่า 70 กรัมต่อผลได้มากกว่าร้อยละ 55 ของผลผลิตทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 44.2 เกษตรกรผลิตมังคุดที่มีน้ำหนักมากกว่า 70 กรัมต่อผลได้สูงสุดร้อยละ 80 ของผลผลิตทั้งหมด ต่ำสุดร้อยละ 20 ของผลผลิตทั้งหมด เฉลี่ยร้อยละ 53.10 ของผลผลิตทั้งหมด เกษตรกรผลิตมังคุดที่มีผิวมันปราศจากตำหนิที่เห็นเด่นชัดจากการทำลายของศัตรูพืชและสาเหตุอื่นได้มากกว่าร้อยละ 55 ของผลผลิตทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 52.6 เกษตรกรผลิตมังคุดที่มีผิวมันปราศจากตำหนิที่เห็นเด่นชัดจากการทำลายของศัตรูพืชและสาเหตุอื่นได้สูงสุดร้อยละ 93 ของผลผลิตทั้งหมด ต่ำสุดร้อยละ 0 ของผลผลิตทั้งหมด เฉลี่ยร้อยละ 55.57 ของผลผลิตทั้งหมด เกษตรกรทั้งหมดผลิตมังคุดที่ปราศจากอาการเนื้อแค้นได้มากกว่าร้อยละ 55 ของผลผลิตทั้งหมด เกษตรกรผลิตมังคุดที่ปราศจากอาการเนื้อแค้นได้สูงสุดร้อยละ 100 ของผลผลิตทั้งหมด ต่ำสุดร้อยละ 70 ของผลผลิตทั้งหมด เฉลี่ยร้อยละ 96.87 ของผลผลิตทั้งหมด เกษตรกรทั้งหมดผลิตมังคุดที่ปราศจากอาการยางไหลภายในผลได้มากกว่าร้อยละ 55 ของผลผลิต

ทั้งหมด เกษตรกรผลิตมังคุดที่ปราศจากอาการยางไหลภายในผลได้สูงสุดร้อยละ 100 ของผลผลิตทั้งหมด ต่ำสุดร้อยละ 60 ของผลผลิตทั้งหมด เฉลี่ยร้อยละ 93.98 ของผลผลิตทั้งหมด เกษตรกรไม่ถึงครึ่งหนึ่งผลิตมังคุดที่มีคุณภาพได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (ผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาดโดยเป็นผลที่มีขนาดใหญ่ น้ำหนักมากกว่า 70 กรัมต่อผล มังคุดที่มีผิวมันปราศจากตำหนิที่เห็นเด่นชัดจากการทำลายของศัตรูพืชและสาเหตุอื่น ๆ เนื้อภายในคุณภาพดี ไม่มีอาการเนื้อแก้วและยางไหลภายในผลในปริมาณไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของผลผลิตรวม) คิดเป็นร้อยละ 40.0

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามปริมาณผลผลิตมังคุดที่เก็บเกี่ยวได้

ปริมาณผลผลิตมังคุดที่เก็บเกี่ยวได้ทั้งหมด (กิโลกรัม)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1-200	38	40.0
201-400	12	12.6
401-600	9	9.5
601-800	4	4.2
801-1,000	7	7.4
มากกว่า 1,000	25	26.3
รวม	95	100.0

จากตารางที่ 10 เกษตรกรเก็บเกี่ยวผลผลิตมังคุดได้ระหว่าง 1-200 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาเก็บเกี่ยวผลผลิตมังคุดได้มากกว่า 1,000 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 26.3 ปริมาณผลผลิตมังคุดที่เกษตรกรเก็บเกี่ยวได้สูงสุด 7,000 กิโลกรัม ต่ำสุด 50 กิโลกรัม เฉลี่ย 889.79 กิโลกรัม ผลผลิตมังคุดต่อต้นสูงสุด 93.33 กิโลกรัม ต่ำสุด 2.67 กิโลกรัม เฉลี่ย 18.68 กิโลกรัม

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามลักษณะการขายผลผลิตมังคุดและวิธีการขายผลผลิตมังคุด

รายการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ลักษณะการขายผลผลิต	95	100.0
พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น	35	36.8
ขายเหมาสวน	0	0.0
นำไปขายเอง (ขายปลีก)	17	17.9
ขายที่กลุ่ม	35	36.8
อื่น ๆ	8	8.4
2. วิธีการขายผลผลิตมังคุด	95	100.0
คัดคุณภาพ/แยกเกรด	47	49.5
ขายคละ	44	46.3
อื่น ๆ	4	4.2

จากตารางที่ 11 เกษตรกรขายผลผลิตมังคุดให้กับพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น และขายที่กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 36.8 เท่ากัน เกษตรกรเกือบครึ่งขายผลผลิตมังคุดโดยวิธีคัดคุณภาพ/แยกเกรด คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาขายผลผลิตมังคุดโดยวิธีขายคละ คิดเป็นร้อยละ 46.3 ที่เหลือขายโดยวิธีอื่น ๆ ได้แก่ ขายรวมกันทั้งผลผลิตที่มีคุณภาพและไม่มีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 4.2

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามการเก็บเกี่ยวผลผลิต

เดือน	มังคุดเริ่มเก็บเกี่ยวผลผลิต		มังคุดเก็บเกี่ยวผลผลิตหมด	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
มิถุนายน	40	42.1	0	0.0
กรกฎาคม	45	47.4	11	11.6
สิงหาคม	10	10.5	74	77.9
กันยายน	0	0.0	10	10.5
รวม	95	100.0	95	100.0

จากตารางที่ 12 เกษตรกรเริ่มเก็บเกี่ยวผลผลิตมากในช่วง 2 เดือน คือเดือนกรกฎาคม และเดือนมิถุนายน คิดเป็นร้อยละ 47.4 และ 42.1 ตามลำดับ เกษตรกรส่วนใหญ่จะเก็บเกี่ยวผลผลิตหมดในเดือนสิงหาคม คิดเป็นร้อยละ 77.9

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามราคาผลผลิตมังคุดที่ขายได้ และรายได้จากการขายมังคุด

รายการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ราคาผลผลิตมังคุดที่ขายได้ (บาทต่อกิโลกรัม)	95	100.0
1-5	12	12.6
6-10	73	76.8
มากกว่า 10	10	10.5
2. รายได้จากการขายมังคุด (บาท)	95	100.0
1-2,500	46	48.4
2,501- 5,000	27	28.4
มากกว่า 5,000	22	23.2

จากตารางที่ 13 เกษตรกรส่วนใหญ่ขายมังคุดได้ในราคาระหว่าง 6-10 บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 76.8 เกษตรกรขายมังคุดได้สูงสุดกิโลกรัมละ 15 บาท ต่ำสุด 5 บาท เฉลี่ย 7.85 บาท เกษตรกรเกือบครึ่งมีรายได้จากการขายมังคุดระหว่าง 1-2,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.4 เกษตรกรมีรายได้จากการขายมังคุดสูงสุด 42,000 บาท ต่ำสุด 350 บาท เฉลี่ย 5,433.68 บาท

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพพื้นฐานของเกษตรกรกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของเกษตรกรกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของเกษตรกรกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด

เพศ	การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ชาย	18 (26.1)	43 (62.3)	8 (11.6)	69 (100.0)
หญิง	5 (19.2)	14 (53.8)	7 (26.9)	26 (100.0)
รวม	23 (24.2)	57 (60.0)	15 (15.8)	95 (100.0)

$$\chi^2 = 3.403$$

$$\alpha = 0.05$$

$$\text{Significance} = 0.182$$

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของเกษตรกรกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด โดยใช้ค่าไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่าได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 3.403 แสดงว่าเพศของเกษตรกรกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ไม่ว่าจะเกษตรกรจะเป็นชายหรือหญิง ส่วนใหญ่จะมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดในระดับปานกลาง (ตารางที่ 14) แสดงว่าเกษตรกรเพศชายหรือเพศหญิง มีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดไม่แตกต่างกัน นั่นคือ การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดจะมาก ปานกลางหรือน้อย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพศของเกษตรกร สรุปได้ว่าเพศของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร

(ร้อยละ)

อายุ (ปี)	การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
30-45	6 (27.3)	14 (63.6)	2 (9.1)	22 (100.0)
46-60	11 (21.2)	31 (59.6)	10 (19.2)	52 (100.0)
มากกว่า 60	6 (28.6)	12 (57.1)	3 (14.3)	21 (100)
รวม	23 (24.2)	57 (60.0)	15 (15.8)	95 (100.0)

$$\chi^2 = 1.574$$

$$\alpha = 0.05$$

$$\text{Significance} = 0.813$$

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร โดยใช้ค่าไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่าได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 1.574 แสดงว่าอายุของเกษตรกรกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ไม่ว่าเกษตรกรจะมีอายุเท่าใดก็ตาม ส่วนใหญ่จะมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาอยู่ในระดับมาก และระดับน้อย ตามลำดับ เหมือนกันทุกช่วงอายุ (ตารางที่ 15) แสดงว่าเกษตรกรมีอายุมากหรือน้อยแตกต่างกัน แต่มีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดไม่แตกต่างกัน นั่นคือ การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดจะมาก ปานกลาง หรือน้อย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุของเกษตรกร สรุปได้ว่าอายุของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของ

เกษตรกร

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร (ร้อยละ)

ระดับการศึกษา	การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
จบประถมศึกษา	13 (21.7)	34 (56.7)	13 (21.7)	60 (100.0)
จบมัธยมศึกษา	7 (25.9)	18 (66.7)	2 (7.4)	27 (100.0)
จบ ปวส. ขึ้นไป	3 (37.5)	5 (62.5)	0 (0.0)	8 (100.0)
รวม	23 (24.2)	57 (60.0)	15 (15.8)	95 (100.0)

$\chi^2 = 4.873$

$\alpha = 0.05$

Significance = 0.301

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรโดยใช้ค่าไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เพื่อทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่าได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 4.873 แสดงว่าระดับการศึกษาของเกษตรกรกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือไม่ว่าเกษตรกรจะมีการศึกษาระดับใดก็ตาม ส่วนใหญ่จะมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาอยู่ในระดับมาก และระดับน้อย ตามลำดับเหมือนกันทุกระดับการศึกษา (ตารางที่ 16) แสดงว่า เกษตรกรมีระดับการศึกษาสูงหรือต่ำแตกต่างกัน แต่มีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดไม่แตกต่างกัน นั่นคือ การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดจะมาก ปานกลาง หรือน้อย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของเกษตรกร สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับการใช้เทคโนโลยีการผลิต มังคุดของเกษตรกร

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด
ของเกษตรกร

จำนวนสมาชิกใน ครอบครัว (คน)	การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1-2	10 (27.8)	18 (50.0)	8 (22.2)	36 (100.0)
3-4	10 (27.8)	22 (61.1)	4 (11.1)	36 (100.0)
มากกว่า 4	3 (13.0)	17 (73.9)	3 (13.0)	23 (100.0)
รวม	23 (24.2)	57 (60.0)	15 (15.8)	95 (100.0)

$$\chi^2 = 4.465$$

$$\alpha = 0.05$$

$$\text{Significance} = 0.347$$

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร โดยใช้ค่าไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่าได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 4.465 แสดงว่าจำนวนสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกรกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ไม่ว่าจำนวนสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกรเท่าใดก็ตาม ส่วนใหญ่จะมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาอยู่ในระดับมาก และระดับน้อย ตามลำดับ เหมือนกันทุกช่วงจำนวนสมาชิกในครอบครัว (ตารางที่ 17) แสดงว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกรมีจำนวนมากหรือน้อยแตกต่างกันแต่มีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดไม่แตกต่างกัน นั่นคือ การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดจะมาก ปานกลาง หรือน้อย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร สรุปได้ว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด

4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานที่ใช้ทำสวนมั่งคุดกับการใช้เทคโนโลยี

การผลิตมั่งคุดของเกษตรกร

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานที่ใช้ทำสวนมั่งคุดกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมั่งคุดของเกษตรกร

จำนวนแรงงาน (คน)	การใช้เทคโนโลยีการผลิตมั่งคุด			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1-2	19 (23.2)	50 (61.0)	13 (15.9)	82 (100.0)
มากกว่า 2	4 (30.8)	7 (53.8)	2 (15.4)	13 (100.0)
รวม	23 (24.2)	57 (60.0)	15 (15.8)	95 (100.0)

$$\chi^2 = 0.364$$

$$\alpha = 0.05$$

$$\text{Significance} = 0.834$$

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานที่ใช้ทำสวนมั่งคุดกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมั่งคุดของเกษตรกรโดยใช้ค่าไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เพื่อทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่าได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 0.364 แสดงว่าจำนวนแรงงานที่ใช้ทำสวนมั่งคุดกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมั่งคุดของเกษตรกรมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือไม่ว่าจำนวนแรงงานที่ใช้ทำสวนมั่งคุดเท่าใดก็ตามส่วนใหญ่จะมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมั่งคุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาอยู่ในระดับมาก และระดับน้อย ตามลำดับ เหมือนกันทุกช่วงจำนวนแรงงาน (ตารางที่ 18) แสดงว่า จำนวนแรงงานที่ใช้ทำสวนมั่งคุดมีจำนวนมากหรือน้อยแตกต่างกันแต่มีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมั่งคุดไม่แตกต่างกัน นั่นคือ การใช้เทคโนโลยีการผลิตมั่งคุดจะมาก ปานกลาง หรือน้อย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนแรงงานที่ใช้ทำสวนมั่งคุด สรุปได้ว่าจำนวนแรงงานที่ใช้ทำสวนมั่งคุดของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมั่งคุด

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนต้นมังคุดที่ปลูกกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนต้นมังคุดที่ปลูกกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร

จำนวนต้นมังคุดที่ปลูก (ต้น)	การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด			รวม (ร้อยละ)
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1-25	3 (13.0)	12 (52.2)	8 (34.8)	23 (100.0)
26-50	2 (7.4)	21 (77.8)	4 (14.8)	27 (100.0)
มากกว่า 50	18 (40.0)	24 (53.3)	3 (6.7)	45 (100.0)
รวม	23 (24.2)	57 (60.0)	15 (15.8)	95 (100.0)

$\chi^2 = 18.601$ $\alpha = 0.05$ Significance = 0.001

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนต้นมังคุดที่ปลูกกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร โดยใช้ค่าไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เพื่อทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่าได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 18.601 แสดงว่าจำนวนต้นมังคุดที่ปลูกกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 กล่าวคือ ถ้ามีจำนวนต้นมังคุดที่ปลูกมากขึ้น การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรจะมีแนวโน้มมากขึ้นด้วย (ตารางที่ 19) แสดงว่าการที่เกษตรกรมีจำนวนต้นมังคุดที่ปลูกมากหรือน้อยแตกต่างกันย่อมมีผลต่อการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดแตกต่างกันด้วย นั่นคือ การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดจะมาก ปานกลาง หรือน้อย ขึ้นอยู่กับจำนวนต้นมังคุดที่ปลูก สรุปได้ว่า จำนวนต้นมังคุดที่ปลูกมีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด

4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้วกับการใช้เทคโนโลยี

การผลิตมังคุดของเกษตรกร

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้วกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร

จำนวนต้นมังคุดที่ให้ ผลผลิตแล้ว (ต้น)	การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1-20	3 (14.3)	17 (81.0)	1 (4.8)	21 (100.0)
21-40	3 (10.3)	16 (55.2)	10 (34.5)	29 (100.0)
มากกว่า 40	17 (37.8)	24 (53.3)	4 (8.9)	45 (100.0)
รวม	23 (24.2)	57 (60.0)	15 (15.8)	95 (100.0)
$\chi^2 = 17.954$	$\alpha = 0.05$	Significance = 0.001		

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้วกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร โดยใช้ค่าไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เพื่อทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่าได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 17.954 แสดงว่าจำนวนต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้วกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 กล่าวคือ เกษตรกรที่มีจำนวนต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้วมากขึ้น การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรจะมีแนวโน้มมากขึ้นด้วย (ตารางที่ 20) แสดงว่า การที่เกษตรกรมีจำนวนต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้วมากหรือน้อยแตกต่างกันย่อมมีผลต่อการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดแตกต่างกันด้วย นั่นคือ การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดจะมาก ปานกลาง หรือน้อย ขึ้นอยู่กับจำนวนต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้ว สรุปได้ว่า จำนวนต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้วมีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด

4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพพื้นที่ปลูกมังคุดกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพพื้นที่ปลูกมังคุดกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร

สภาพพื้นที่ปลูก	การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
พื้นที่ดอน	6 (22.2)	19 (70.4)	2 (7.4)	27 (100.0)
พื้นที่ลุ่ม	4 (30.8)	7 (53.8)	2 (15.4)	13 (100.0)
พื้นที่ราบลุ่ม	13 (23.6)	31 (56.4)	11 (20.0)	55 (100.0)
รวม	23 (24.2)	57 (60.0)	15 (15.8)	95 (100.0)

$$\chi^2 = 2.790$$

$$\alpha = 0.05$$

$$\text{Significance} = 0.594$$

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพพื้นที่ปลูกมังคุดกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร โดยใช้ค่าไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เพื่อทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่าได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 2.790 แสดงว่าสภาพพื้นที่ปลูกมังคุดกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือไม่ว่าเกษตรกรจะปลูกมังคุดในสภาพพื้นที่ใดก็ตาม ส่วนใหญ่จะมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาอยู่ในระดับมาก และระดับน้อย ตามลำดับ เหมือนกันทุกสภาพพื้นที่ปลูก (ตารางที่ 21) แสดงว่าสภาพพื้นที่ปลูกมังคุดแตกต่างกันแต่มีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดไม่แตกต่างกัน นั่นคือการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดจะมาก ปานกลาง หรือน้อย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ปลูกมังคุด สรุปได้ว่า สภาพพื้นที่ปลูกมังคุดไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด

4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการปลูกมังคุดกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด ของเกษตรกร

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการปลูกมังคุดกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด
ของเกษตรกร

ลักษณะการปลูกมังคุด	การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ปลูกเป็นสวนเดี่ยว	4 (57.1)	2 (28.6)	1 (14.3)	7 (100.0)
ปลูกไม้ผลอื่นร่วมด้วยโดยมีมังคุด เป็นพืชหลัก	17 (22.7)	45 (60.0)	13 (17.3)	75 (100.0)
ปลูกไม้ผลอื่นร่วมด้วยโดยมีมังคุด เป็นพืชรอง	2 (15.4)	10 (76.9)	1 (7.7)	13 (100.0)
รวม	23 (24.2)	57 (60.0)	15 (15.8)	95 (100.0)

$\chi^2 = 6.064$ $\alpha = 0.05$ Significance = 0.194

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการปลูกมังคุดกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร โดยใช้ค่าไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เพื่อทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่าได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 6.064 แสดงว่าลักษณะการปลูกมังคุดของเกษตรกรกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ เกษตรกรที่ปลูกมังคุดในลักษณะเป็นสวนเดี่ยว จะมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับมาก รองลงมาคือระดับปานกลาง และระดับน้อย ส่วนเกษตรกรที่ปลูกมังคุดในลักษณะอื่นส่วนใหญ่ จะมีการใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาอยู่ในระดับมาก และระดับน้อย ตามลำดับ (ตารางที่ 22) แสดงว่าลักษณะการปลูกมังคุดแตกต่างกันแต่มีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดไม่แตกต่างกัน นั่นคือ การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด จะมาก ปานกลาง หรือน้อย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะการปลูกมังคุด สรุปได้ว่า ลักษณะการปลูกมังคุดของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพพื้นฐานของเกษตรกรกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรมังคุด

ในจังหวัดพัทลุง จำนวน 9 ตัวแปร ปรากฏว่า จำนวนต้นมังคุดที่ปลูก และจำนวนต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้วมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 กับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร ส่วนปัจจัยอื่น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนแรงงาน สภาพพื้นที่ปลูกมังคุด และลักษณะการปลูกมังคุด ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 กับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกร

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรกับผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง

5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรกับผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรกับผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

ระดับการใช้เทคโนโลยี	ผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน		รวม
	ได้มาตรฐาน	ไม่ได้มาตรฐาน	
มาก	5 (21.7)	18 (78.3)	23 (100.0)
ปานกลาง	32 (56.1)	25 (43.9)	57 (100.0)
น้อย	1 (6.7)	14 (93.3)	15 (100.0)
รวม	38 (40.0)	57 (60.0)	95 (100.0)

$$\chi^2 = 16.327$$

$$\alpha = 0.05$$

$$\text{Significance} = 0.000$$

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรกับผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยใช้ค่าไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เพื่อทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่าได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 16.327 แสดงว่าการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรกับผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน มีความสัมพันธ์อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 กล่าวคือ ถ้าเกษตรกรมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดในระดับปานกลางถึงระดับมาก จะทำให้ผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นด้วย (ตารางที่ 23) แสดงว่า การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดในระดับมาก หรือน้อยแตกต่างกันย่อมมีผลต่อผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานแตกต่างกันด้วย นั่นคือผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานขึ้นอยู่กับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุด สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดของเกษตรกรกับผลผลิตมังคุดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สรุป ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสภาพพื้นฐานกับการใช้เทคโนโลยีพบว่า จำนวนต้นมังคุดที่ปลูก และจำนวนต้นมังคุดที่ให้ผลผลิตแล้ว มีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีการผลิตมังคุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการใช้เทคโนโลยีการผลิตและผลผลิตมังคุดที่ได้มาตรฐาน พบว่า ทั้ง 2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตอนที่ 6 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านอื่น ๆ

ของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการโรงเรียน

เกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึกในประเด็นปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ ของเกษตรกรที่เข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรมังคุดในจังหวัดพัทลุง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านอื่น ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

6.1 ด้านการผลิต จากการศึกษาพบว่า ปัญหาอุปสรรคของเกษตรกรด้านการผลิตสรุปได้ 5 ประการคือ 1) เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มในการผลิต 2) เกษตรกรไม่มีอุปกรณ์ฉีดพ่นศัตรูพืชทำให้มีศัตรูพืชรบกวนดังเช่น หนอนกินใบ เพลี้ยไฟ เป็นต้น 3) เกษตรกรไม่มีอุปกรณ์การให้น้ำ (ระบบน้ำ) เนื่องจากไม่มีเงินทุนเพียงพอทำให้ไม่สามารถควบคุมการให้น้ำตามช่วงระยะการเจริญเติบโตของมังคุดได้ ส่งผลให้มังคุดที่ผลิตได้มีคุณภาพไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 4) เกษตรกรยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการให้ปุ๋ยทางใบและยังมีความรู้ไม่เพียงพอเกี่ยวกับการดูแลรักษาตามช่วงระยะการเจริญเติบโตของมังคุด นอกจากนี้ 5) เกษตรกรยังขาดน้ำในการทำสวนเนื่องจากฝนทิ้งช่วง

ติดต่อกันเป็นเวลานาน

สำหรับข้อเสนอแนะของเกษตรกรด้านการผลิตมี 5 ประการคือ 1) หน่วยงานของรัฐควรให้การสนับสนุนด้านการหาแหล่งน้ำเพื่อการเพาะปลูก ดังเช่น การติดตั้งระบบน้ำ การขุดสระน้ำในสวนมังคุด เป็นต้น 2) เกษตรกรควรได้รับการสนับสนุนเครื่องมือ เช่น เครื่องพ่นยา 3) เกษตรกรเองควรต้องมีการรวมกลุ่มเพื่อรับการถ่ายทอดและมีการจัดทำแปลงตัวอย่างสำหรับถ่ายทอดความรู้ 4) เจ้าหน้าที่ต้องมีการถ่ายทอดความรู้ด้านการผลิตมังคุดคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และ 5) ควรส่งเสริมให้มีการใช้ปุ๋ยชีวภาพเพื่อลดต้นทุนการผลิต

6.2 ด้านการตลาด จากการศึกษาพบว่า ปัญหาอุปสรรคด้านการตลาด สรุปได้ 4 ประการคือ 1) ราคาผลผลิตตกต่ำเนื่องจากผลผลิตมังคุดมีปริมาณมากทำให้ขายได้ราคาถูก 2) ไม่มีพ่อค้ามารับซื้อผลผลิต 3) ตลาดไม่มีความชัดเจนและมั่นคง และ 4) เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มจำหน่ายผลผลิตและขาดประสบการณ์ในการรวบรวมผลผลิต

สำหรับข้อเสนอแนะของเกษตรกรด้านการตลาดมี 5 ประการคือ 1) ควรมีตลาดที่ชัดเจนและได้มาตรฐานโดยให้ทางราชการจัดการเรื่องตลาด 2) ให้มีการประกันราคาผลผลิต 3) เกษตรกรควรมีการรวมกลุ่มให้เข้มแข็งเพื่อรวบรวมผลผลิตและจำหน่ายผลผลิตโดยติดต่อพ่อค้ามารับซื้อที่กลุ่มและควรเริ่มดำเนินการช่วงต้นฤดูกาล 4) ควรตั้งกลุ่มรับซื้อในหมู่บ้านและให้มีการประมูลภายในกลุ่ม นอกจากนี้ 5) ควรจัดให้มีการทัศนศึกษาดูงานกลุ่มที่ประสบความสำเร็จเพื่อที่เกษตรกรจะได้นำมาเป็นแบบอย่างในการพัฒนากลุ่มให้เข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

6.3 ด้านอื่นๆ จากการศึกษาพบว่า ปัญหาอุปสรรคด้านอื่น ๆ สรุปได้ 3 ประการคือ 1) ไม่มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการติดตามประเมินผล 2) เกษตรกรมีการรวมกลุ่มกันน้อยเนื่องจากผู้นำในชุมชนไม่ค่อยให้ความร่วมมือ และ 3) กลุ่มยังไม่มีความเข้มแข็ง

สำหรับข้อเสนอแนะของเกษตรกรมี 3 ประการคือ 1) ให้มีเจ้าหน้าที่อยู่ประจำในตำบลเพื่อจะได้แนะนำเจ้าของสวนอย่างต่อเนื่อง 2) ให้มีเจ้าหน้าที่ติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และ 3) ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการจัดตั้งกลุ่มและสนับสนุนให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

สรุป ปัญหาอุปสรรค ได้แก่ เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มในการผลิต ไม่มีเงินทุนเพียงพอ ขาดความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษา การจัดการเรื่องน้ำ และการจัดการเรื่องตลาด ส่วนข้อเสนอแนะของเกษตรกร ได้แก่ จัดให้มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการผลิตมังคุดคุณภาพ ควรสนับสนุนเกี่ยวกับการขุดสระน้ำในสวนมังคุดเพื่อการให้น้ำในสวนอย่างมีประสิทธิภาพ ควรส่งเสริมให้มีการใช้ปุ๋ยชีวภาพพร้อมทั้งจัดทำแปลงสาธิต จัดตั้งศูนย์รับซื้อในหมู่บ้านและควรเริ่มดำเนินการช่วงต้นฤดูกาลเก็บเกี่ยว และระบบตลาดควรอยู่ภายใต้การจัดการของเจ้าหน้าที่ทางราชการ